

Control și prevenție

După cum se cunoaște, activitatea instituțiilor și autorităților publice este supusă controlului organelor de control abilitate de lege, cu precădere Curții de Conturi și Ministerului Finanțelor Publice, în special din perspectiva **controlului modalității de formare, angajare și lichidare a fondurilor primite de la bugetul de stat, respectiv de aplicare corespunzătoare a prevederilor legale aplicabile sectorului bugetar.**

În acest context, facem mențiunea că, potrivit pct. 30 alin. (1) al art. 2 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „**instituții publice**” reprezintă denumirea generică ce include Parlamentul, Administrația Prezidențială, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice, instituțiile publice autonome, precum și instituțiile din subordinea/coordonarea acestora, finanțate din bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2).

Totodată, potrivit pct. 5 alin. (1) al art. 2 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, titulatura **autorități ale administrației publice locale** reunește: consiliile locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București, consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București, ca autorități deliberative, primarii, primarii de sectoare și primarul general al municipiului București, ca autorități executive.

Pe cale de consecință, întrucât toate entitățile sus-menționate sunt finanțate de la bugetul de stat, acestea sunt controlate de către Curtea de Conturi în ceea ce privește modul de formare, de administrare și de întrebuintare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public.

Curtea de
Conturi

Funcția de control a Curții de Conturi se realizează prin proceduri de audit public extern prevăzute în standardele proprii de audit, elaborate în conformitate cu standardele de audit internaționale general acceptate.

Prin activitățile specifice organizate și desfășurate, Curtea de Conturi verifică modul de constituire și utilizare a resurselor financiare ale statului și modul de administrare a patrimoniului public și privat al statului și al unităților administrativ-teritoriale.

Curtea de
Conturi

În acest sens, sunt de altfel și dispozițiile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 273/2006, care stabilesc că „**Formarea și utilizarea fondurilor publice locale și contul de execuție** a bugetelor locale sunt supuse **controlului Curții de Conturi**, potrivit legii”, dar și ale art. 56 alin. (5) din Legea nr. 500/2002 conform căroră „Contul general anual de execuție a bugetului de stat, a bugetului asigurărilor sociale de stat și celelalte conturi anuale de execuție se aprobă prin lege **după verificarea acestora de către Curtea de Conturi**”.

Prin auditurile publice externe și controalele tematice organizate și desfășurate, conform legii, din practică a rezultat că, Curtea de Conturi urmărește dacă:

- ✓ situațiile financiare întocmite pentru exercițiul bugetar al anului supus controlului au fost reale și conforme cu cadrul general de raportare financiară aplicabil în respectivul an și au fost respectate principiile legalității și regularității, obiective specifice auditului financiar;
- ✓ s-a asigurat o bună gestiune financiară prin respectarea principiilor de economicitate, eficiență și eficacitate specifice auditului performanței;
- ✓ operațiunile au fost conforme, sub toate aspectele semnificative, cu cadrul juridic și reglementările care

le-au fost aplicabile în perioadele supuse controalelor tematice.

Cel mai des întâlnite **deficiențe** constatate și sancționate de Curtea de Conturi au vizat efectuarea în mod defectuos a următoarelor activități:

- au fost evidențiate unele cheltuieli la alte articole bugetare decât cele corespunzătoare naturii și destinației acestora;
- nu au fost parcurse succesiv fazele procesului de execuție bugetară a cheltuielilor;
- au fost încheiate angajamente legale fără a fi precedate de angajamente bugetare și fără a fi însoțite de propuneri de angajare;
- au fost constatate și încălcări de lege constând în stabilirea eronată a drepturilor salariale ale personalului nou-încadrat sau acordarea/reținerea unor sume pe statul de plată fără justificare;
- efectuarea deficitară a procesului de inventariere, înregistrarea necorespunzătoare în evidența contabilă a rezultatelor acestora, neasigurarea integrității bunurilor patrimoniale (reținerea necorespunzătoare a garanției materiale, neutilizarea unor documente financiar-contabile);
- informațiile prezentate în situațiile financiare privind contribuțiile la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetul fondurilor speciale nu concordă cu datele din evidența fiscală;
- valoarea bunurilor aparținând domeniului public al statului/unităților administrativ-teritoriale, înregistrată în evidența contabilă, nu corespunde cu valoarea bunurilor, evidențiate în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului sau în cuprinsul hotărârii privind atestarea domeniului public al unității administrativ-teritoriale în cauză;
- în evidențele cadastrale și de publicitate imobiliară,

activități
în afara
legii

activități
în afara
legii

- terenurile și construcțiile proprietate publică nu sunt înregistrate din cauza neexecutării lucrărilor de cadastru și publicitate imobiliară;
- angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor pentru unele deplasări interne s-a făcut cu încălcarea normelor metodologice;
 - autoritățile administrației publice locale nu au întreprins măsuri sistemice în materie de identificare, evaluare și monitorizare a potențialului economico-financiar al teritoriului, respectiv nu au asigurat fundamentarea la justa valoare a bazei de impozitare, inclusiv prin estimarea și prognozarea relevantă a indicatorilor fiscal-bugetari, care ar asigura stabilitatea financiară a bugetelor unităților administrativ-teritoriale;
 - dosarele fiscale ale contribuabililor bugetului local nu sunt constituite, completate și gestionate astfel încât să conțină toate documentele cu relevanță fiscală, în funcție de modificările intervenite în masa impozabilă, respectiv: declarații fiscale și actele atestatoare care se anexează la acestea, decizii de impunere și cele referitoare la obligațiile de plată accesorii, certificate de atestare fiscală, înștiințări, somații și alte documente de executare silită, dovezi privind comunicarea actului administrativ-fiscal, declarații speciale de impunere în cazul în care aceștia dețin mai multe locuințe.

audit
public
extern

Verificările efectuate cu ocazia misiunilor de audit public extern și acțiunilor de control desfășurate de Curtea de Conturi, au arătat că persoanele responsabile cu gestionarea bugetelor publice și a patrimoniului statului și al unităților administrativ-teritoriale nu au acționat întotdeauna, conform:

1. legislației-cadru privind finanțele publice referitoare la responsabilitățile ordonatorilor de credite bugetare în procesul de:

- elaborare a bugetelor;
- realizare a veniturilor bugetare;
- angajare și utilizare a creditelor bugetare pe baza bunei gestiuni financiare;
- organizare și ținere la zi a contabilității;
- organizare a sistemului de monitorizare a programului de achiziții publice;
- organizare, gestionare și ținere la zi a evidenței patrimoniului;
- organizare și dezvoltare a sistemelor de control intern/managerial.

2. prevederilor din legislația principală și secundară specifică fiecărui buget, respectiv:

- Codul fiscal și Codul de procedură fiscală;
- legislația în domeniul sistemului public de pensii;
- legislația în domeniul sistemului asigurărilor pentru șomaj;
- Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată;
- legea bugetului de stat, legea bugetului asigurărilor sociale de stat și legile de rectificare a acestor bugete;
- hotărâri ale Guvernului și ordine ale ordonatorilor principali de credite emise în aplicarea acestor legi.

audit
public
extern

3. prevederilor unor legi generale, ca de exemplu:

- Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică;
- Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern;
- legislația în domeniile: controlului financiar preventiv (O.G. nr. 119/1999, republicată), salarizării (Legea-cadru nr. 284/2010 și legile anuale de salarizare), achizițiilor publice (atât O.U.G. nr. 34/2006 și H.G. nr. 925/2006) etc.

Pentru a **preveni** sancționarea de către organele de control, subliniem cele mai importante obligații ce revin conducătorilor entităților publice, inclusiv unităților administrativ-teritoriale, potrivit legii:

A. Organizarea controlului financiar preventiv și, după caz, a controlului financiar preventiv propriu

Cadru legal relevant:

reglementare **1. Art. 23 și art. 24 din Legea nr. 500/2002** privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare:

„**Art. 23.** Controlul financiar preventiv și auditul intern se exercită asupra tuturor operațiunilor care afectează fondurile publice și/sau patrimoniul public și sunt exercitate conform reglementărilor legale în domeniu.

Controlul financiar preventiv propriu

Art. 24. – (1) Angajarea, lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor din fonduri publice se aprobă de ordonatorul de credite, iar plata acestora se efectuează de către conducătorul compartimentului financiar-contabil/persoana responsabilă cu efectuarea plății.

(2) Angajarea și ordonanțarea cheltuielilor se efectuează numai cu viza prealabilă de control financiar preventiv propriu și a controlului financiar preventiv delegat, după caz, potrivit dispozițiilor legale.

ATENȚIE!

Nerespectarea dispozițiilor art. 24 alin. (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei, potrivit prevederilor art. 72 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare.

2. Art. 24 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare:

„**Art. 24 alin. (1)** *Controlul financiar preventiv propriu și auditul public intern se exercită asupra tuturor operațiunilor care afectează fondurile publice locale și/sau patri-*

moniul public și privat și sunt exercitate conform reglementărilor legale în domeniu.

(1¹) Instituțiile publice locale, inclusiv cele prevăzute la art. 54 alin. (7), precum și cele care nu dispun de resurse financiare suficiente pentru asigurarea integrală a cheltuielilor secțiunii de funcționare cooperează pentru organizarea și exercitarea unor activități în scopul realizării unor atribuții stabilite prin lege autorităților administrației publice locale, cu precădere în domeniile ce privesc activitățile de control, audit, inspecție, pe principii de eficiență, eficacitate și economicitate, la nivelul structurilor județene cu personalitate juridică ale structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale recunoscute ca fiind de utilitate publică sau prin asociații de dezvoltare intercomunitară înființate potrivit legii.

.....

(3) Angajarea și ordonanțarea cheltuielilor se efectuează numai cu viza prealabilă de control financiar preventiv propriu, potrivit dispozițiilor legale.“

ATENȚIE!

Nerespectarea dispozițiilor art. 24 alin. (3) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei potrivit prevederilor art. 78 alin. (2) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare.

2. Art. 9 alin. (1) - (3) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999:

„Art. 9. (1) Entitățile publice, prin conducătorii acestora, au obligația de a organiza controlul financiar preventiv propriu și evidenta angajamentelor în cadrul compartimentului contabil.

(2) Conducătorii entităților publice au obligația să stabilească proiectele de operațiuni supuse controlului financiar preventiv, potrivit art. 6, documentele justificative și circuitul acestora, cu respectarea dispozițiilor legale.

(3) Evidența angajamentelor se organizează, se ține, se actualizează și se raportează conform normelor metodologice aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

Astfel, față de aceste prevederi legale, vă revin următoarele obligații:

a) să organizați controlul financiar preventiv propriu și evidența angajamentelor în cadrul compartimentului contabil (în caz contrar, amendă de la 3.000 la 5.000 de lei);

b) să stabiliți proiectele de operațiuni supuse controlului financiar preventiv, documentele justificative și circuitul acestora (în caz contrar, amendă de la 3.000 la 5.000 de lei);

c) să prezentați spre aprobare ordonatorului de credite proiectele de operațiuni doar cu viza de control financiar preventiv (în caz contrar, amendă de 3.000 la 5.000 de lei).

ATENȚIE!

Nerespectarea obligațiilor de mai sus constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei, conform art. 28 din O.G. nr. 119/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

B. Asigurarea măsurilor de implementare a sistemului de control intern managerial

Cartea Albă a reformei manageriale în cadrul serviciilor Comisiei EU definește controlul intern (CI) drept:

„totalitatea politicilor și procedurilor“ concepute și implementate de managementul organizației, pentru a asigura:

- ✓ Atingerea obiectivelor acelei organizații într-un mod eficient și eficace;
- ✓ Respectarea regulilor externe;
- ✓ Respectarea politicilor;
- ✓ Respectarea principiilor/regulilor de management.

Definirea controlului intern managerial este prevăzută de art. 2 O.G. nr. 119/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare. reglementare

Controlul intern/managerial reprezintă ansamblul formelor de control exercitate la nivelul entității publice, inclusiv auditul intern, stabilite de conducere în concordanță cu obiectivele acesteia și cu reglementările legale, în vederea asigurării administrării fondurilor în mod economic, eficient și eficace; acesta include, de asemenea, structurile organizatorice, metodele și procedurile.

Scopul controlului intern managerial este asigurarea administrării resurselor unei entități publice în mod eficient și eficace.

Controlul intern/managerial are următoarele **obiective generale**:

- realizarea, la un nivel corespunzător de calitate, a atribuțiilor instituțiilor publice, stabilite în concordanță cu propria lor misiune, în condiții de regularitate, eficacitate, economicitate și eficiență;
- protejarea fondurilor publice împotriva pierderilor datorate erorii, risipei, abuzului sau fraudei;
- respectarea legii, a reglementărilor și deciziilor conducerii;
- dezvoltarea și întreținerea unor sisteme de colectare, stocare, prelucrare, actualizare și difuzare a datelor și informațiilor financiare și de conducere, precum și a unor sisteme și proceduri de informare publică adecvată prin rapoarte periodice.

obiective
generale

Obligația principală a conducătorului entității publice în domeniul controlului intern/managerial constă în asigurarea elaborării, aprobării, aplicării și perfecționării structurilor organizatorice, reglementărilor metodologice,

procedurilor și criteriilor de evaluare, pentru a satisface cerințele generale și specifice de control intern/managerial.

Totodată, potrivit prevederilor art. 4 alin. (3) din O.G. nr. 119/1999, „Conducătorul entității publice **elaborează anual un raport asupra sistemului de control intern/managerial, care se transmite Secretariatului General al Guvernului**”.

ATENȚIE!

Neîndeplinirea de către ordonatorul de credite a obligației de a elabora și a prezenta raportul anual asupra sistemului de control intern/managerial, prevăzută la art. 4 alin. (3), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei, conform art. 28 din O.G. nr. 119/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cerințele controlului intern/managerial astfel cum sunt acestea stabilite în cuprinsul art. 4 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999, republicată, sunt, în principal, următoarele:

a) cerințe generale:

- asigurarea îndeplinirii obiectivelor generale prevăzute la art. 3 prin evaluarea sistematică și menținerea la un nivel considerat acceptabil a riscurilor asociate structurilor, programelor, proiectelor sau operațiunilor;
- asigurarea unei atitudini cooperante a personalului de conducere și de execuție, acesta având obligația să răspundă în orice moment solicitărilor conducerii și să sprijine efectiv controlul intern/managerial;
- asigurarea integrității și competenței personalului

cerințe
generale

de conducere și de execuție, a cunoașterii și înțelegerii de către acesta a importanței și rolului controlului intern/managerial;

- stabilirea obiectivelor specifice ale controlului intern/managerial, astfel încât acestea să fie adecvate, cuprinzătoare, rezonabile și integrate misiunii instituției și obiectivelor de ansamblu ale acesteia;
- supravegherea continuă de către personalul de conducere a tuturor activităților și îndeplinirea de către personalul de conducere a obligației de a acționa corectiv, prompt și responsabil ori de câte ori se constată încălcări ale legalității și regularității în efectuarea unor operațiuni sau în realizarea unor activități în mod neeconomic, ineficace sau ineficient;

cerințe
generale

b) cerințe specifice:

- reflectarea în documente scrise a organizării controlului intern/managerial, a tuturor operațiunilor instituției și a tuturor evenimentelor semnificative, precum și înregistrarea și păstrarea în mod adecvat a documentelor; astfel încât acestea să fie disponibile cu promptitudine pentru a fi examinate de către cei în drept;
- înregistrarea de îndată și în mod corect a tuturor operațiunilor și evenimentelor semnificative;
- asigurarea aprobării și efectuării operațiunilor exclusiv de către persoane special împuternicite în acest sens;
- separarea atribuțiilor privind efectuarea de operațiuni între persoane, astfel încât atribuțiile de aprobare, control și înregistrare să fie, într-o măsură adecvată, încredințate unor persoane diferite;
- asigurarea unei conduceri competente la toate nivelurile;
- accesarea resurselor și documentelor numai de către persoane îndreptățite și responsabile în legătură cu utilizarea și păstrarea lor.

cerințe
specifice

reglementare Modalitatea concretă de îndeplinire a acestor obligații/cerințe se realizează potrivit Ordinului secretarului general al Guvernului nr. 400/2015 pentru aprobarea Codului controlului intern/managerial al entităților publice, cu modificările și completările ulterioare.

Conform O.S.G.G. nr. 400/2015, conducătorii entităților publice trebuie să dispună măsurile necesare, care să conducă la dezvoltarea sistemelor proprii de control managerial/intern.

Acest lucru presupune:

- ✓ Elaborarea de programe de dezvoltare a sistemelor proprii de control managerial
- ✓ Constituirea de structuri speciale care să asigure monitorizarea, coordonarea și îndrumarea metodologică cu privire la sistemele proprii de control managerial
- ✓ Întocmirea și prezentarea de rapoarte și informații în acest domeniu.

Obiectivele fiecărei entități sunt bazate pe:

- obiective
- Eficacitatea și eficiența funcționării
 - Fiabilitatea informațiilor interne și externe
 - Conformitatea cu legile, regulamentele și politicile interne.

Notă: Aceste obiective vor fi particularizate de către conducătorul entității, în concordanță cu activitatea și atribuțiile specifice ale acesteia și incluse într-un document de politică și strategie, aprobat și adus la cunoștința întregului personal.

Obiectivele trebuie să fie măsurabile, construite piramidal (pe sub-obiective repartizate în interiorul compartimentului), să aibă termene realiste și să poată fi monitorizate.

C. Respectarea prevederilor legislației privind finanțele publice și ale Legii contabilității publice și a normelor specifice

În aplicarea prevederilor art. 21 și ale art. 22 din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, ordonatorilor de credite le revin următoarele **obligații**:

a) repartizarea de către ordonatorii principali și secundari de credite a creditelor de angajament și a creditelor bugetare aprobate pentru bugetul propriu și pentru bugetele instituțiilor publice din subordine sau coordonare, ai căror conducători sunt ordonatori secundari sau terțiari de credite, după caz, în raport cu sarcinile acestora, potrivit legii. Ordonatorii secundari de credite să repartizeze creditele de angajament și bugetare aprobate, potrivit alin. (1) al art.21, pentru bugetul propriu și pentru bugetele instituțiilor publice subordonate, ai căror conducători sunt ordonatori terțiari de credite, în raport cu sarcinile acestora, potrivit legii;

b) ordonatorii terțiari de credite să angajeze cheltuieli în limita creditelor de angajament repartizate și utilizează creditele bugetare ce le-au fost repartizate numai pentru realizarea sarcinilor instituțiilor pe care le conduc, potrivit prevederilor din bugetele aprobate și în condițiile stabilite prin dispozițiile legale;

c) ordonatorii de credite principali și terțiari au **obligația** de a fundamenta, a justifica și a utiliza, în condiții de legalitate, regularitate, economicitate, eficiență și eficacitate, creditele bugetare repartizate din bugetele lor instituțiilor subordonate și altor beneficiari ai acestor fonduri.

Toți ordonatorii de credite au obligația de a angaja cheltuieli în limita creditelor de angajament și de a utiliza creditele bugetare numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate, pentru cheltuieli strict legate de activitatea instituțiilor publice respective și cu respectarea dispozițiilor legale.

Ordonatorii de credite **răspund**, potrivit legii, de:

a) angajarea, lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor în limita creditelor de angajament și creditelor bugetare repartizate și aprobate potrivit prevederilor art. 21;

b) realizarea veniturilor;

c) angajarea și utilizarea cheltuielilor în limita creditelor de angajament și creditelor bugetare pe baza bunei gestiuni financiare;

d) integritatea bunurilor încredințate instituției pe care o conduc;

e) organizarea și ținerea la zi a contabilității și prezentarea la termen a situațiilor financiare asupra situației patrimonialului aflat în administrare și execuției bugetare;

f) organizarea sistemului de monitorizare a programului de achiziții publice și a programului de lucrări de investiții publice;

g) organizarea evidenței programelor, inclusiv a indicatorilor aferenți acestora;

h) organizarea și ținerea la zi a evidenței patrimoniului, conform prevederilor legale.

răspunderi

ATENȚIE!

Neîndeplinirea de către ordonatorul de credite a obligațiilor prevăzute la art. 21 și art.22 alin. (2), sus-menționate, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 3.000 lei, conform art. 72 alin. (2) din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare.

În mod similar sunt stabilite astfel de **obligații** legale și în sarcina ordonatorilor de credite ai bugetelor locale.

În acest sens sunt, de altfel, prevederile art. 22 din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează în sarcina ordonatorilor principali de credite obligația de a repartiza creditele bu-

obligația
de a repartiza
creditele

getare aprobate prin bugetele locale, pentru bugetul propriu și pentru bugetele instituțiilor publice subordonate, ai căror conducători sunt ordonatori secundari sau terțiari de credite, după caz, și să aprobe efectuarea cheltuielilor din bugetele proprii, cu respectarea dispozițiilor legale.

Ordonatorii secundari de credite repartizează creditele bugetare aprobate potrivit art. 19 alin. (1) lit. b), pentru bugetul propriu și pentru bugetele instituțiilor publice ai căror conducători sunt ordonatori terțiari de credite, și aprobă efectuarea cheltuielilor din bugetele proprii, cu respectarea dispozițiilor legale, iar ordonatorii terțiari de credite utilizează creditele bugetare ce le-au fost repartizate numai pentru realizarea sarcinilor unităților pe care le conduc, potrivit prevederilor din bugetele aprobate și în condițiile stabilite prin dispozițiile legale.

obligația
de a repartiza
creditele

Principala responsabilitate a ordonatorilor de credite ai bugetelor locale conform art. 23 din Legea nr. 273/2006 constă în angajarea și utilizarea creditelor bugetare numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate, pentru cheltuieli strict legate de activitatea instituțiilor publice respective și cu respectarea dispozițiilor legale.

Ordonatorii de credite **răspund** de:

a) elaborarea și fundamentarea proiectului de buget propriu;

b) urmărirea modului de realizare a veniturilor;

c) angajarea, lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor în limita creditelor bugetare aprobate și a veniturilor bugetare posibil de încasat;

d) integritatea bunurilor aflate în proprietatea sau în administrarea instituției pe care o conduc;

e) organizarea și ținerea la zi a contabilității și prezentarea la termen a situațiilor financiare asupra situației patrimonialului aflat în administrare și a execuției bugetare;

răspunderile
ordonatorilor
de credite

f) organizarea sistemului de monitorizare a programului de achiziții publice și a programului de investiții publice;

g) organizarea evidenței programelor, inclusiv a indicatorilor aferenți acestora;

h) organizarea și ținerea la zi a evidenței patrimoniului, conform prevederilor legale;

i) alte atribuții stabilite de dispozițiile legale.

ATENȚIE!

Neîndeplinirea de către ordonatorul de credite a obligațiilor susmenționate constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei, conform art. 78 alin. (2) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Angajarea și utilizarea creditelor bugetare în alte scopuri decât cele aprobate atrag răspunderea celor vinovați, în condițiile legii.

În ceea ce privește contabilitatea publică, facem mențiunea că aceasta trebuie să cuprindă (art. 74 din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare):

contabilitatea publică a) contabilitatea veniturilor și cheltuielilor bugetare, care să reflecte încasarea veniturilor și plata cheltuielilor aferente exercițiului bugetar;

b) contabilitatea trezoreriei statului;

c) contabilitatea generală bazată pe principiul constatării drepturilor și obligațiilor, care să reflecte evoluția situației financiare și patrimoniale, precum și a excedentului sau deficitului patrimonial.

În aplicarea dispozițiilor Legii contabilității, conducătorilor entităților publice, conducătorilor compartimentelor financiar-contabile și personalului de specialitate le revin următoarele obligații legale:

a) să asigure înregistrarea cronologică și sistematică, prelucrarea, publicarea și păstrarea informațiilor cu privire la poziția financiară, performanța financiară și alte informații referitoare la activitatea desfășurată, atât pentru cerințele interne ale acestora, cât și în relațiile cu investitorii prezenți și potențiali, creditorii financiari și comerciali, clienții, instituțiile publice și alți utilizatori;

b) să respecte politicile și procedurile contabile;

c) să utilizeze și să țină registrele de contabilitate;

d) să se îngrijească de întocmirea și utilizarea, înregistrarea, arhivarea, păstrarea și reconstituirea documentelor justificative și contabile;

e) să efectueze inventarierea;

f) să se îngrijească de întocmirea, semnarea și depunerea situațiilor financiare anuale pentru entități publice;

g) să aplice întocmai reglementările contabile.

ATENȚIE!

Neîndeplinirea de către ordonatorul de credite a obligațiilor susmenționate constituie contravenție și se sancționează cu amendă, conform art. 41 și art. 42 din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, constituie **contravenție** următoarele fapte:

1. deținerea, cu orice titlu, de elemente de natura activelor și datoriilor, precum și efectuarea de operațiuni economico-financiare, fără să fie înregistrate în contabilitate (în caz contrar, amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei);

2. nerespectarea reglementărilor emise de Ministerul Finanțelor Publice, respectiv de instituțiile cu atribuții de reglementare în domeniul contabilității prevăzute la art. 4 alin. (3), cu privire la:

a) aprobarea politicilor și procedurilor contabile prevăzute de legislație (în caz contrar, amendă de la 300 lei la 4.000 lei);

b) utilizarea și ținerea registrelor de contabilitate (în caz contrar, amendă de la 300 lei la 4.000 lei);

c) întocmirea și utilizarea documentelor justificative și contabile pentru toate operațiunile efectuate, înregistrarea în contabilitate a acestora în perioada la care se referă, păstrarea și arhivarea acestora, precum și reconstituirea documentelor pierdute, sustrase sau distruse (în caz contrar, amendă de la 300 lei la 4.000 lei);

d) efectuarea inventarierii (în caz contrar, amendă de la 400 lei la 5.000 lei);

e) întocmirea, semnarea și depunerea în termenul legal la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice a situațiilor financiare anuale și, după caz, a situațiilor financiare anuale consolidate, precum și a raportărilor contabile (în caz contrar, amenda fiind stabilită astfel: cele referitoare la întocmire și semnare, cu amendă de la 2.000 lei la 3.000 lei; cea referitoare la depunerea în termenul legal, cu amendă de la 300 lei la 1.000 lei, dacă perioada de întârziere este cuprinsă între 1 și 15 zile lucrătoare, cu amendă de la 1.000 lei la 3.000 lei, dacă perioada de întârziere este cuprinsă între 16 și 30 de zile lucrătoare, și cu amendă de la 1.500 lei la 4.500 lei, dacă perioada de întârziere depășește 30 de zile lucrătoare);

f) întocmirea, semnarea și depunerea la Ministerul Finanțelor Publice și la unitățile teritoriale ale acestuia, precum și la instituțiile publice ierarhic superioare a situațiilor financiare trimestriale și anuale ale instituțiilor publice, potrivit legii (în caz contrar, amenda de la 1.000 lei la 3.000 lei);

3. prezentarea de situații financiare care conțin date eronate sau necorelate, inclusiv cu privire la identificarea persoanei raportoare (în caz contrar, amendă de la 200 lei la 1.000 lei);

4. nerespectarea prevederilor referitoare la întocmirea declarațiilor prevăzute la art. 30 și 31 (în caz contrar, amendă de la 400 lei la 5.000 lei);

5. nerespectarea prevederilor referitoare la obligația membrilor organelor de administrație, conducere și supraveghere de a întocmi și de a publica situațiile financiare anuale (în caz contrar, amendă de la 400 lei la 5.000 lei);

6. nedepunerea, potrivit prezentei legi, a situațiilor financiare anuale, a situațiilor financiare anuale consolidate, precum și a raportărilor contabile (în caz contrar, amenda de la 2.000 lei la 5.000 lei);

7. nerespectarea prevederilor art. 10 și 36¹ (în caz contrar, amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei).

